

1. Neříkej, že mě miluješ. Neříkej mi nic.
Neříkej, že mě vážně chceš.
Neříkej. Ještěs neviděla moji bradavici na prdeli,
tak to neříkej, jen to neříkej.

2. Neříkej, že mě víc nechceš. Neříkej mi ne.
Neříkej, že se vzdaluješ.
Neříkej. Vždyť teď sis myslela, že jsem fajn chlap, že se budem brát,
tak to neříkej. Jen to neříkej.

R. Copak je tak těžké nic neříkat?
Copak je tak těžké mlčeti.
Když říkáš, že nic neříkáš, naříkáš.
A já si říkám, zda se říká, že se mnou smýkáš,
že jsi jako fúrie. Něco na tom asi je.
Tvá slova ostrá jak šíp, co letí,
navozují dojem, že jsem smetí.

Když říkáš, že nic neříkáš, naříkáš.
A já si říkám, zda se říká, že když se svlíkáš,
bacha mám si dát na tebe akorát.
Snad jsem tě moc nevydělil.

3. Neříkej, že dáš na řeči. Neříkej, že jo.
Neříkej, „holky nebrečí.“
Neříkej, že chceš, abych tě tu přesvědčoval jako malou holku.
Tak to neříkej. Jen to neříkej.

4. Neříkej, že jsem špatnej lhář. Neříkej mi to.
Neříkej, „nespatříš mou tvář.“
Neříkej, že už tě nikdy nevidím, že si to nezasloužím.
Tak to neříkej. Jen to neříkej.

R. Copak je tak těžké nic neříkat?
Copak je tak těžké mlčeti.
Když říkáš, že nic neříkáš, naříkáš.
A já si říkám, zda se říká, že se mnou smýkáš,
že jsi jako fúrie. Něco na tom asi je.
Tvá slova ostrá jak šíp, co letí,
navozují dojem, že jsem smetí.

Když říkáš, že nic neříkáš, naříkáš.
A já si říkám, zda se říká, že když se svlíkáš,
bacha mám si dát na tebe akorát.
Snad jsem tě moc nevydělil.
Snad jsem tě moc nevydělil.
Snad jsem tě moc nevydělil.
To by mě mrzelo. Teď se tě ptám,

zda je tak moc těžké nic neříkat.
Zda je tak moc těžké mlčeti.
Když říkáš, že nic neříkáš, naříkáš.
A já si říkám, zda se říká, že když se svlíkáš,
bacha mám si dát na tebe akorát.